

en saadan, før Loven blev sat ud i Livet, maa Erfaringen have lært en, at det var et galt Overslag, man havde gjort. Det ærede Medlem nævnte rigtigt, at der var 16,000 tilbage af dem, men jeg skulde tage meget fejl, om der ikke blev brugt 1,500,000 Kr. for at give hver af de trængende 100 Kr. Naar der den Gang kunde spares $\frac{1}{16}$, kunne ærede Medlemmer regne ud, hvad der kan blive at spare paa dette Lovforslag, hvis vi gennemføre det ærede Medlems Forslag. Nej, om at spare noget væsentligt kan der ikke blive Tale. Det, der er Tale om, er, at man nedsætter denne Gave, som er en Hædersgave, til at blive en Almisse, og det vil sætte Bitterhed og Skel, hvor man ikke burde sætte Skel. Derfor tillader jeg mig at anbefale det høje Ting at stemme mod disse Ændringsforslag.

Jensen-Sønderup: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har sammen med de to Meningsfæller, der sidde i Finansudvalget, ønsket at forstærke det meget uheldige Indtryk, han bidrog sit til, at Forhandlingerne gav, da vi havde Sagen til 1ste Behandling. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem har ved det stillede Ændringsforslag kunnet ønske at forstærke Indtrykket af de Udtalelser han kom med den Gang. Jeg begriber det saa meget mindre, som det ærede Medlem saa udmærket godt ved — hvad jeg ved 1ste Behandling tillod mig at henlede Opmærksomheden paa —, at det er mod den Stilling, han som Finansudvalgsmedlem har indtaget. Alt det, det ærede Medlem i øvrigt i Dag havde at sige til Forsvar for Ændringsforslagene, var kun en Gentagelse af, hvad han sagde ved 1ste Behandling, og jeg finder ingen Anledning til at gentage, hvad jeg den Gang sagde derimod. Jeg er sikker paa, at ærede Medlemmer ville give den højt-ærede Finansminister Ret i hans Udtalelser og stemme mod Ændringsforslagene, om hvilke jeg tror, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller havde været bedst tjente med, at de aldrig havde set Dagens Lys.

Dinesen: Finansministeren har allerede svaret det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa de Udtalelser, han fremsatte, saaledes at jeg ikke føler mig opfordret til at tilføje noget. Men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem taler om, at dette at deltage i Krigen er noget af det veder-

styggeligste, man kan være med til, er det en Betragtning, som dette Tings store Flertal ikke — det gaar jeg ud fra — nærer. Jeg gad nok vide, hvordan det skulde se ud for vort Land eller et lignende Land, hvis man ikke hædrede dem, der forsvarede Landet, naar det blev angrebet af dets Fjender. Jeg tror, at den Gerning, der er udøvet, fortjener at blive hædret, enten det gælder menige eller Befalingsmænd, hvilke sidste det ærede Medlem særlig angreb ved sine Udtalelser.

Det, der bevæger mig til at begære Ordet, er det første Punktum i Lovforslagets § 3, hvor det hedder: „Finansministeren træffer de nærmere Bestemmelser til Gennemførelsen af denne Lov“. Nogle Erfaringer, jeg gjorde i 1898, da der første Gang blev uddelt Hædersgaver til Deltagerne i Trearskrigen, har bevæget mig til at gøre en Henstilling ved denne Lejlighed til den meget ærede Finansminister, en Henstilling, som jeg knytter til det Punktum i Lovforslaget, jeg tillod mig at oplæse. Det blev mig bekendt, at allerede den Gang var der blandt Veteranerne enkelte Personer, der befandt sig i en saadan Svagelighedstilstand, at de kun i ringe Grad vare Herrer over at anvende den Gave, der blev dem tildelt, paa en forstandig Maade. Det turde være, at det samme er Tilfældet ogsaa i dette Øjeblik, at der, naar denne Gave nu sendes ud over Landet til Veteranerne, blandt disse findes enkelte, der befinde sig i en saadan Svagelighedstilstand, at det vil være meget vanskeligt for dem at raade over et endog saa lille Beløb, som dette jo dog i Virkeligheden er. De kunne befinde sig i en saadan Svagelighedstilstand, at der kan være Fare for, at Beløbet ret hurtigt gaar til Spilde, de faa ingen virkelig Nytte deraf. Den Henstilling, jeg derfor vil gøre til den ærede Minister, er at bede ham overveje, om han ikke ved Lovforslagets Gennemførelse kunde tænke sig at træffe saadanne Foranstaltninger, at der bliver ydet en Vejledning til saadanne gamle og svage Mennesker, der kun vanskeligt ere i Stand til at raade over det, der bliver dem tildelt, saa at det kan komme dem til den størst mulige virkelige Nytte.

N. C. Jensen: Jeg skal heller ikke fortsætte Forhandlingerne fra forleden Dag, men paa Gruppefællers og egne Vegne henstille, at man gaar mod de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Partifæller. Det ærede